

banku, aniž byly dodrženy tyto formalities, byl tento postup platný a nemůže nedodržení dotčené formy uplatňovati žalovaná jako osoba třetí. Pro platnost postupu na Legiobanku stačilo, že šlo o pohledávku třebas budoucí, přece jenom dostatečně opodstatněnou, pokud šlo o její důvod. Nebylo třeba, aby v době postupu byly již také splatny jednotlivé splátky (srov. rozh. č. 10366, 13099 Sb. n. s.). Nesprávně posoudily však nižší soudy otázku obohacení. Kondice podle § 1431 o. obč. z. není odůvodněna v každém případě, když někdo platil dluh jinak správný a splatný, třebas podle stavu věci tuto povinnost neměl a platil jen omylem a v domnění, že tuto povinnost má. Podle § 1431 o. obč. z. musí jíti o placení nedluhu a tím o obohacení, poněvadž se druhé straně dostává něco, nač nemá vůbec nároku; nejde tedy o obohacení, jestliže strana dostává, co jí po právu náleží bez rozdílu, zda ji plní sám dlužník, nebo za něho někdo jiný (srov. rozh. č. 14021, 10941, 6652 Sb. n. s.). V souzené věci však zaplatila žalobkyně po provedeném exekučním zabavení pohledávku žalované, ač věděla, že pohledávka byla již před tím postoupena Legiobance a tento postup dotčeným dopisem vzala k vědomí a ač mohla použití oprávnění podle § 307 ex. ř. a § 1425 o. obč. z. a složit dotčenou částku k soudu. Žalobkyně netvrdí, že žalovaná měla vědomost o dřívějším postupu a že snad jednala obmyslně. Žalovaná obdržela tedy jen to, co jí náleželo a žalobkyně nemůže po ní požadovati zpět, co plnila.

Čís. 17529.

Nebyl-li rozsudek o rozvodu jednomu z manželů řádně doručen, ježto byl náhradně doručen druhému manželovi, nemůže býti podkladem pro usnesení o rozluce manželství podle § 17 rozl. zák.

(Rozh. ze dne 20. prosince 1939, R I 223/39.)

Srov. čís. 12412 Sb. n. s.

K žalobě navrhovatelky Marie Š. bylo její manželství pravoplatně rozvedeno z viny jejího manžela Milana Š. Kontumační rozsudek v onom sporu o rozvod byl doručen Milanu Š. náhradně podle § 102 c. ř. s. do rukou navrhovatelky, která nyní žádá, aby bylo její manželství podle § 17 rozl. zákona prohlášeno za rozlučené. Této žádosti nižší soudy vyhověly.

Nejvyšší soud ji zamítl.

D ů v o d y:

První podmínkou, by manželství podle § 17 rozl. zák. mohlo býti cestou nespornou soudem rozlučeno, jest, by rozsudek vyslovující rozvod, byl pravoplatným, co zkoumati musí v rozlukovém sporu nesporný soudce. V souzeném případě, jak jde ze spisů o sporu rozvodovém, byl rozsudek pro zmeškání o rozvodu manželství doručen vzdálenému Mila-

novi Š. — tehdy žalovanému — do rukou jeho žalující manželky. Podle výslovného ustanovení posl. odstavce § 103 c. ř. s. jest neplatné náhradně doručení příslušníkům rodiny, když tyto osoby jsou účastny právní rozepře jako odpůrcové osoby, které má býti doručeno. Nebyl-li však rozsudek o rozvodu vzdálenému Milanovi Š. řádně doručen, nestal se proti němu podle § 416 c. ř. s. účinným a proto nemůže býti ani podkladem pro usnesení o rozluce manželství podle § 17 cit. zák. (srov. č. 12412 Sb. n. s.). Bylo proto rozhodnuto jak se stalo.

Čís. 17530.

Pokud jest se zřetelem na široké pole obchodní činnosti zaměstnavatele a zaměstnance a na předmět sporu (zjištění, byl-li sjednán služební poměr) vyhověno předpisu § 16, odst. 1 a § 32 zák. č. 131/1931 v doslovu vládního nařízení č. 280/1938, že přisedící pracovního soudu náleželi podobnému oboru jako sporné strany.

(Rozh. ze dne 20. prosince 1939, Rv I 503/39).

Žalovaná strana, jež provozuje obchod potravinami a textilním zbožím, přijala podle smlouvy akvizitérské ze dne 10. října 1934 žalobce jako akvizitéra pro zprostředkování obchodu v oboru zboží zlatnického, klenotnického, hodinářského a optického, dále gramofonů, jízdních kol, fotoaparátů, radiopřístrojů a zboží textilního a konfekčního. První soud (pracovní soud) zamítl žalobu žalobcovu proti žalované z pracovního poměru na zaplacení určité částky a vydání pracovního vysvědčení. Odvolací soud žalobě částečně vyhověl.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolání a v otázce, o níž jde, uvedl

v d ů v o d e c h :

Žalovaná strana vytýká jako zmatečnost, že nižší soudy nebyly řádně obsazeny, ježto při jednotlivých jednáních nebyli přisedícími odborníci z oboru zlatnického, ani akvizitéři-odborníci v oboru zboží zlatnického, tedy osoby náležející témuž anebo alespoň podobnému povolání jako sporné strany (§§ 16 a 32 zák. č. 131/1931 Sb. z. a n.). Okolnost žalovanou stranou vytýkaná mohla by zakládati zmatečnost jen tehdy, byly-li jí porušeny předpisy o obsazení pracovního soudu, t. j. byl-li porušen předpis, jenž imperativně určuje, jak je obsazovati senáty u těchto soudů (rozh. č. 16458 Sb. n. s.). Zákon č. 131/1931 Sb. z. a n. určuje obsazením soudu v §§ 16 a 32. Předpisy tyto byly novelisovány vládním nařízením ze dne 11. listopadu 1938 č. 280 Sb. z. a n. Jsou to předpisy povahy veřejnoprávní a tedy velící, dotčené novely přísluší proto zpětná působnost (Sb. n. s. č. 2163, 2240 a 10221), a jest výtku zmatečnosti posuzovati podle § 16 cit. zák. v novelisovaném znění. Podle § 16, odst. 2 zák. č. 131/1931 Sb. z. a n. ve znění vládního nařízení č. 280/1938 Sb. z. a n., jenž platí podle § 32 tohoto zákona i pro ob-